

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 26. marca.

Bismarckov odstop je še vedno v prvi vrsti javnih dogodkov. Vsi časniki se bavijo z njim in zabeležujejo razne znake sožalja, ki zaporedoma dohajajo bivšemu državnemu kancelarju. Tudi naš cesar poslal mu je lastnoročno pismo, v katerem v toplih besedah obžaluje njegovo ostavko. V enakem zmislu pisala sta mu grof Kalnoky in italijanski ministerski predsednik Crispi.

Razven znakov obžalovanja pa nagibi temu odstopu najbolj zanimajo javno mnenje, ker je vse-kakor imenitno zvedeti, kaj je odstranilo orjaškega državnika in mu vzelo krmilo iz rok. Sploh dobro poučena „Hamburger Nachrichten“ pišejo mej drugim:

„Pod uplivom tega, kar se mej tem po časnikih in na druge načine o ročnega pisma predgovodini čuje, širi se mnenje, da Bismarck vender ni tako prostovoljno šel, kakor bi se na podlagi cesarjevega ročnega pisma smelo misliti.

Širi se govorica, da je cesar na shodu pove-ljujočih generalov dne 18. t. m., oziroma ko se je predstavljal novi državni kancelar, različnost mnenja s preveč samostalnim knezom državnim kancelarjem in nemogočnost, sporazumeti se z njim, na tak način izražal, da je bilo vsacemu jasno, da kancelar v bodoče ne bode več cesarju s svojim svetom na strani stal. Ko je ministerski svet cesarju opazil, bi li ne hotel knezu Bismarcku pre-pustiti vodstvo vnanjih zadev, odgovoril je cesar na kratko: „V tej zadevi (Bismarckove ostavke) Vašega sveta ne potrebujem več!“

Rezki ta odgovor in drugi momenti kažejo, da je spor mej cesarjem in Bismarckom jako globok in se najbrže nikdar več ne bode poravnal. Za kancelarjem prišel je njegov starejši sin grof Herbert Bismarck na vrsto, ki je ponovil svojo prošnjo za odpust iz službe. Isto tako je grof Viljem Bismarck, vladni predsednik hanoverski dal svojo ostavko. Ime Bismarck se ne bode več čulo v nemški politiki, katera je prešla v nove roke.

Bode li to dobro, ali slabo, o tem bi bila sodba prerana, zato zadoščuj za danes mnenje angleškega lista „Times“, katere govoreč ob odstopu Bismarckovem pravijo, da je nemogoče zne-

biti se bojzani pred tem, „kar utegne takšen vladar v kratkem spet napraviti.“

O dolenjski železnici.

Od Gorenje Krke 22. marca.

Da se resnica prav spozna, Treba čuti oba zvoná!

Tako pravi že star resničen pregovor, torej velja tudi o tolikrat opisani dolenjski želji, tudi njo moramo pretehtati v vseh nje dobrotah, čim bližje se nam kaže. — Malo jih je pač, katerim bi se ta železnica videla nepotrebna ali celo škodljiva ali da se razmišljati, kodi naj teče nje glavna panoga. Jediní smo v tem, da ima progá iti od Ljubljane do Grosupljega, ondu pa, da se ima deliti na Kočevje in proti Novemu Mestu. Glede zadnje omenjene panoge zmaguje zadnji čas misel, da je izpeljati preko Višnje Gore, Zatičine in Trebnjega, a naše prepričanje je, da je sedaj in v bodoče koristna le progá čez Krko (Obergurk) ter Žužemberk proti Toplicam in Novemu Mestu.

Tega prepričanja so tudi občine Krka, Ambrus, Ajdovica, Zagradec, Sela, Žužemberk, Doberniče, Dvor in druge, iz katerih se ni podpisala nobena delnica za nameravano železnico, ne ker bi tukajšnji narod sploh ne hotel ničesar žrtvovati za taka podjetja, temveč ker je prepričan, da bi progá, kakor se hoče, njemu ne nosila nikake koristi in vsej Dolenjski sploh jako malo.

Upamo, da to dokažemo v par potezah.

Železnica, kakor znano, ni igrača, ampak podjetje jako gmotne vsebine, ki se mora izplačevati kakorkoli, sicer pogine. Recimo, da se bode dolenjska železnica za trdno izplačevala šele tedaj, ko bode podaljšana na Hrvaško in sploh na vzhod, a vender moramo paziti, da mej tem naša progá ne pogine in ž njo ne cvetoči up domoljubov, ki so se oglasili za nje temeljne deleže.

Železnica pri nas ne bode živela od osebnega prometa, kakor je to možno v okolici velicij mest, temuč živeti jej je le ob težkem tovoru. Ker torej ne bode dovolj one gospóde, ki se vozi v Ljubljano z Litijsko pošto čez Vagenšperg in z „malo pošto“, kaj naj bode vozila ta progá?! Morda žito in druge poljske pridelke, ali vino? Ne varajmo se! Zatiška

okolica ni Hana in Trebanjski okraj ni Banat, vino do Novega Mesta in krog njega, kolikor je dobrega, pa ni več naše nego trtne uši in strupene rose. Žito je sedaj tu dražje kakor v Ljubljani in vino dražje kakor boljše štajersko ob železnici — čemu torej v tej progí železnica, ako bode prodajalcu razcenila še ta mali pridelek?!

Od te proge pa bi se tudi le neznatno okoristile občine na levo in desno Dolenje Krke in prav nič one ob Gorenji Krki. Pomislite: Mokronoški okraj ima bližnjo in priročno postajo Sevnico, Kostajnevski s Šentjarnejem in Krški okraj pa Videm.

Okraji ob Gorenji Krki govorili so že tako, kakor ravno navedeni, z molčanjem pri oglašnji za dotične akcije in kakor razvidimo, imeli so prav. Ta okraj prevaža namreč težek tovor: cel in razrezan les, deželске pridelke, lito in kovano železo iz tovarne na Dvoru, Semiško vino itd. O vseh teh pridelkih velja, da jih ne prelagaj pogosto, ker treba k temu preveč napora ali ker se je bati škode. Voznik, ki bi torej imel voziti težek hrast do nameravane železnice tri ure, pelje ti ga za neznatno doplačilo še druge štiri ure po dobri cesti naravnost v Ljubljano. Mogoče, da Semičani in Metličani napravijo zalogo svojega vina ob železnici, kar pa težko verujemo, kajti vedno slabše letine podražile so isto tako, da so mu kupci le bližnji sosedje, oddaljeni pa hodijo po ceneje čez Zidani most na Hrvaško. Pa tudi ko bi se napravile take zaloge, — osredje — Novo Mesto — ne imelo bi nič od tega, ampak le Bršlin ali Straža, kjer bodo namišljene postaje. Kasneje se pokaže, da bi bila za Novo Mesto koristnejša progá čez Žužemberk.

Iz povedanega je razvidno, da bi nameravana progá ne koristila ne Gorenji, ne Dolenji Krki, ker je na obe strani preveč od njih oddaljena ter da bi celo krajem ob nje teku škodila, ker bi ceno glavnim odotnim pridelkom zjednačile, to je ucenila, kajti sedaj sô dražji kakor v naši sredini v Ljubljani.

Vse drugače kaže se račun, ako bi železnica tekla ob Gorenji Krki do Soteske proti Toplicam in Novemu Mestu.

Ob Gorenji Krki razprostira se znana Suha

LISTEK.

Zgodovina Pugačóvljevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil —o.)

(Dalje.)

Dne 23. maja je Mihelson šel na Čerbakulsko trdnjavo. Kazaki v njej nabajajoči se, so se puntali. Mihelson jih je pripeljal k prisegi, pridejal svojemu oddelku in je bil zanaprej zmiraj zadovoljen z njimi.

Žolobov in Gagrín sta delovala počasi in neodločno. Žalobov, poročivši Mihelsonu, da je Pugačov ostanek razgnane tolpe zbral in, da nabira novo, se je odpovedal, iti proti njemu, z izgovorom, da so reke izstopile in so ceste slabe. Mihelson se je pritožil Dekalongu, Dekalong pa, sam obljubivši napotiti se na zasledovanje poslednjih sil samozvanca, ostal je v Čeljabi in še odpoklical je k sebi Žolobova in Gagrína.

Na ta način je zasledovanje Pugačova preostajalo jedinemu Mihelsonu. Napotil se je k Zlatoustovski tovarni, ko je zvedel, da je bilo tam nekoliko jaickih puntarjev; ti pa so zbežali, ko so

zvedeli, da se bliža. Sled njih šel je čem dalje, tembolj narazen in nazadnje se je čisto zgubil.

Dne 27. maja je Mihelson prispel k Satkinski tovarni. Salavat je z novo tolpo divjal v okolici. Že je Simsko tovarno oropal in sežgal. Ko je zaslísal o Mihelsonu, šel je čez reko Aj in se ustavil v gorah, kjer se je Pugačovu posrečilo zjediniti se z njim, potem ko se je rešil pred Gagrinom in Žalobovom, ki sta ga zasledovala.

Mihelson se je na Satkinski tovarni, rešeni z njegovo hitrostjo, prvíkrat odpočil po odhodu izpod Ufe. Čez dva dni je šel proti Pugačovu in Salvatu in prispel na breg Aja. Mostovi so bili podrti. Puntarji na nasprotnem bregu, ko so videli malo število njegovega oddelka, se neso mislili v opasnosti.

Dne 30. maja pa, zjutraj, je Mihelson ukazal petdeset kazakom preplavati reko, vzešši saboj po jednega lovca. Puntarji so planili nad nje, pa so bili razgnani s streli iz topov z nasprotnega brega. Lovci in kazaki so se še nekako obdržali, Mihelson je pa mej tem z ostalim oddelkom preplaval; smodnik je prenesla konjica, tope so potopili in jih po dnu reke na vrveh na drugo stran potegnili. Mihelson je sovražnika hitro napadel, zmel in zasledoval čez dvajset vrst, ubil do štiri sto in

ujel veliko. Pugačov, Beloborodov in ranjeni Salavat so komaj ušli.

Okolica je bila prazna. Ni ga bilo, od katerega bi bil Mihelson mogel zvedeti, kam se je sovražnik obrnil. Šel je, prepustivši se naključbi, naprej in dne 2. junija je kapitana Kartaševskega, katerega je odposlal, okrožila po noči tolpa Salavatova. Proti jutru mu je Mihelson prihitel na pomoč. Puntarji so se razkropili in bežali. Mihelson jih je zasledoval s skrajno previdnostjo. Pehota je čuvala vozovje njegovo. Sam je šel nekoliko spredaj z jednim delom svoje konjice. Ta razpolaganja so ga rešila. Mnogobrojna tolpa puntarjev je nepričakovano okrožila njegovo vozovje in napala pehoto. Pugačov sam jim je bil na čelu, kateremu se je posrečilo, nabrati v teku šestih dnij blizu Satkinske tovarne okolu pet tisoč puntarjev. Mihelson je pridiral na pomoč. Poslal je Harina zjediniti vso svojo konjico, sam je pa ostal s pehoto pri vozovih. Puntarji so bili potolčeni in so zopet bežali. Tu je Mihelson zvedel od ujetnikov, da je Pugačov nameraval iti nad Ufo. Hitel je prestriči mu pot in dne 5. junija ga je srečal vnovič. Bitka je bila neizogibna. Mihelson je hitro udaril po njem, ga vnovič potolkel in pregnal.

krajina. Narod po njej ni bogat, kajti svet je skalovit, a na tem svetu sta dva glavna uveta trajnemu prometu: obširni hrastovi in drugi gozdi, v njega znoži pa še bistri del reke Krke, ki ima v svojih naravnih slapovih močij za mnogo največjih tovarn. Od vasi Krke (Obergurk) do Soteske nahaja se več kakor sto močnih naravnih slapov, večina močnih nad sto konjskih močij, tu ni treba nikakih umetnih vodnih stavb, samo kolo v sredo in gnalo ti bode tisoč tekavnih vreten ali več najtežjih fužinskih kladiv.

To je jedini kraj na Dolenjskem, kjer se more industrija razviti sama ob sebi, dajte jej samo boljša občila. Krka je jedina vodna moč na Dolenjskem in to hočete usušiti za vselej? Fužine v Zagradci, papirnica v Žužemberku so prenehale, fužine na Dvoru umirajo, ker ni pravih občil. In še druge svojstva ima gorenja Krka. Vsemu svetu znani so Krški raki, ki so prej dolini donašali vsako leto več sto goldinarjev, sedaj so reve poginili ali upati je, da se v nekih letih zopet zarede in kraju povrnejo znaten zaslužek. Rakov torej začasno ni, toda po gorenji Krki ostale se plemenite ribe postrvi in sicer potoške (Bachforellen) izvanredne velikosti, navadne po jedno kilo pa tudi po dve do tri. Pred letom ogledoval si je strokovnjak profesor Franke gorenjo Krko i sodba njegova je bila, da ne pozna pripravnejše reke za postrvi kakor to, ter da ko bi se ribištvo todi razumno gojilo, donášalo bi kraju znaten prihodek. Prihodki od račje in ribje trgovine so seveda zapeljivi, toda brez hitrih občil nemogoči, kajti kaj mi pomaga, ako prodam ribe na Dunaji desetkrat dražje kakor doma, ako mi pa na potu do malega poginejo. To bi bilo sè železnico drugače, sedaj pridem v tistem času v Ljubljano, kot bi potem na Dunaj ter deseteren dobiček bi bil gotov.

Tako torej spe kapitali, ki bi jih železnica podvojila okraju in sosedom v dobiček. Kako pa je sedaj v tem zapuščenem kraju? Pomore nam — Amerika, ker nam domačinci nečejo. Vsak mesec pride samo na Žužemberško pošto 10—20 tisoč goldinarjev od ameriških izseljencev, da se plačujejo davki in dolgovi. Splošna je misel: ko bi Amerike ne bilo, poginili bi že davno! Tukajšnji ljudje so trdni in pridni ter tudi v daljni Ameriki dobe dela v obilici, ne godi se jim torej tako, kakor zapeljanim Slovakom in Rusinom. Vender vzlic temu umrje in ponesreči se jih mnogo že v Ameriki, skoro polovica ostalih pa prinese nazaj kal bolezní in onemoglost, kajti Američani znajo izkoristiti tujce, katerim treba delati, kakor železnim mašinam. Ameriški zaslužek je torej lep, a krvav, smrtonosen. A vender se Suhokrajnčani vračajo po drugič, po tretjič v Ameriko, kajti pravijo doma velja le plačaj, ne da bi kaj dobil in zaslužil.

Ne selijo pa se samo zadolženi mladi gospodari — in tu trpi posebno narodna morala — temveč poslednji čas gre vse mlado, moški in ženske, doma pa ostajajo onemogli starci. Moška mladina, ki se večidel tamkaj požení s svojimi prejšnjimi znankami, pa se ne bode vrnila že zaradi vojaških kaznij ne, kajti več kot polovica vseh za vojake pripravih Krajincev, je — vojaških begunov, kar se je lahko prepričati iz policijskih listov.

Pri vseh svojih uspehih je Mihelson spredel za neobhodno potrebno, ponehati za nekaj časa z zasledovanjem. Ni že imel več ne živeža, ne strelišča. Ostalo je samo še po dva patrona na moža. Mihelson je šel v Ufo, da bi se tu preskrbel z vsem zanj potrebnim.

Mej tem, ko je Mihelson preletal vse strani in povsodi premagoval puntarje, so drugi načelniki ostali nepremični. Dekalong je ležal v Čeljabí in, zavida je Mihelsona, nalašč ni hotel z njim sodelovati. Freiman, osobno hraber, pa kot vojskovodja bojzljiv in neodločen, ležal je v Kizilski trdnjavi, jezé se nad Timaševim, odšlim v Zelairsko trdnjavo z boljšo njegovo konjico. Stanislavski izvedevši, da je Pugačov blizu Vrbo-Jaicke trdnjave nabral znatno tolpo, odpovedal se je službi in se skril v ljubo svojo Orsko trdnjavo. Polkovnika Jakobovič in Obernibesov in major Duve bili so okolu Ufe. Okrog njih so se mirno zbirali puntajoči se baškirci. Birska je bil sežgan skoro pred njih očmi. Prehajali so z jednega mesta na drugo, ogibali se manjših opasností in niso mislili na združeno sodelovanje. Na ukaz kneza Ščerbatova je vojska Golicina ostala brez vse koristi okolu Orenburga in Jaickega gorodka, v krajih že brezopasnih, kraj pa, kjer se je

Tega izseljevanja pa ne bodo ustavile tudi strožje naredbe.

Očitno je, da sta s takim izseljevanjem na škodi država in dežela ter čuditi se je, da se ne stori skoro nič v pridržanje tolikih krepkih rok. Gotovo je, da izseljevanja ne bodo ustavile najostreje prepovedi, kajti potreba kruba je najhujši ukaz, ki se ne ustraši nobenega ne državnega, ne deželskega. Ako hočete torej pridržati osiromašen narod, dajte mu doma primerne zaslužke! Pomozite mu v njegovih občilih, da lahko zvede neizcrpne zaklade svoje zemlje in da si kaj zasluži pri neizogibnih tovarnah ob Krki!

Ako si narod ob Krki opomore in si pridobi večje blagostanje, potem bodo tudi Dolenjci ob Temenici in njih sosedje svoje poljske pridelke lažje in dražje spečavali, ako je pa slednji dobe sami, pala bo cena tem pridelkom, ker vidimo, da je že sedaj ceneji v Ljubljani, kakor pri njih in ker siromašen Krajincev ne bode imel s čim kupovati.

S tem naveli smo glavne uzroke, ki govore za železnico ob Krki in mislimo, da so dovolj odločilni za vsacega, kdor ima mirno razsodbo.

(Konec prih.)

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 21. marca.

V začetku seje naznanja predsednik, da je poslanec Zichok umrl in mu posvečuje nekoliko besed v spomin. Prva točka dnevnega reda so bile resolucije k zakonu o hišnem davku, katere so se vsprejele brez večje debate. Tudi resolucija poslanca Zallingerja je bila vsprejeta, ona izraža, da bi vlada predložila specialni zakon, ki bi določeval, da ima pri propisovanju hišnega najemnega davka biti merilo v preteklem letu v istini doseženi dohodek najemščine. Vse druge resolucije so bile odklonjene in zakon je bil potem v 3. čitanji vsprejet.

Drugi predmet dnevnega reda je bilo poročilo o vladni predlogi glede stradalajočih v Galiciji. K besedi se je oglasil poslanec Swiezy, on kaže v svojem govoru na pomanjkanje v Šleziji ter prosi vlado, da bi ona tudi za to kronovino jednako predlogo zbornici predložila, kakor za Galicijo.

Vladni zastopnik Rosche pravi, da je vlada na pomanjkanje v Šleziji že preteklo jesen svojo pozornost obrnila in tudi iz državnih sredstev pomor dovolila. Sedanja poročila so v tej zadevi pomirljiva in o lakoti se ne more govoriti. Zato zdaj vlada ne more nove pomoči obetati.

Poslanec Kaiser je z izjavo vlade nedovoljen. Pomanjkanje v Šleziji je posebno v zapadnih krajih veliko.

Občine okraja Freiwalda niso dobile one pomoči, katero je zahteval sam tamošnji okrajni glavar. Govornik dalje pripoveduje, da je Taaffe deputacijo šlezijjskih poslancev prav uljudno vsprejel, no trpelo je jako dolgo, dokler je pomoč res prišla.

Ministerski predsednik odgovarja, da je bila, še predno se je državni zbor sešel, tudi za Šlezijo podpora dovoljena, no vseh želj ni mogoče izpolniti. Vlada je morala pri Gališki in Šlezki podpori zahtevanja zelo omejiti. Potem čita min. predsednik konec poročila deželnega glavarja šlezijjskega, v ka-

terem ta pravi, da je pomočna akcija tam dosegla konec in misli, da bode z njo največji potrebi pomagano. Ako se mu je pa očitalo, da se je rešitev prošnje dolgo odlašala, se more pomisliti, da je vlada morala najprej stvar preiskovati in da uradni aparat ne dela zmirom brzo in zanesljivo, no vendar bo on dal stvar preiskati.

Poslanec Kowalski se pritožuje, da se pomoč jako počasi deli in da se podporni denar rabi za volilne agitacije in to je sramotno ter zaslužuje kritike. Pomanjkanje v tej deželi je tako veliko, da 70.000 gld. ne bo zadosti. Govornik se obrača do vlade, da bi ona na to bolj uplivala, da bi dežela znala, komu se ima za pomoč zahvaliti.

Po nasvetu poslanca Nabrgoja se vsprejme konec debate. Govorila sta potem še poslanca Türk in Javorski.

Poslanec Türk trdi, da je v Šleziji ravno tako pomanjkanje, kakor v Galiciji.

Poslanec Jaworski se obrača proti šleskim poslancem, ki so trdili, da se Galicija zmerom do državnega zbora za pomoč obrača in da je že mnogo dobila ter pravi, da je Galicija do zdaj zelo malo pomoči dobila, ako ne gledajo oni na prazne obljube. On poudarja, da je Galicija posebno zemljedeljska dežela, in da trpi največje pomanjkanje, ako se letina dobro ne obnese.

Poročevalec dr. Kathrein graja, da se je v debati skrito Galicija napadala, take napade mora on zavrniti. Dosti žalostno je, ako kaka dežela pride v tako potrebo, da si ne more sama pomagati, ampak se obrača do cesarstva.

Potem se predloga brez premene vsprejme. Dalje se je vsprejela resolucija poslanca Mengerja, katero je proračunski odsek sklenil, da bi se vlada pozvala ter dala potrebna preiskavanja napraviti v pomanjkanji v Šleziji. Naslednja točka dnevnega reda je bila vladna predloga o premeni Dunajskega užitninskega davka.

Kot prvi govornik proti predlogi dobil je besedo poslanec Fr. Suess. Govoril je dobro, a ker njegove argumentacije za nas nemajo posebne važnosti, ne zdi se nam potrebno, navajati vse.

Govornik naznanja, da bo predlagal k temu načrtu dva nova paragrafa, ki bi se imela uvrstiti mej §. 5. in 6. — Na zjedinenje občin v predmestjih se ne smemo zanašati, ker od strani mesta Dunaja je tukaj malo dobre volje. Govornik izraža, da predmestja so pripravljena k malim žrtvam ter pravi h koncu: Ne smemo ustvarjati boja mej močnim in slabim, ampak za slabega moramo skrbeti.

Poslanec Matscheko govoril je o prednostih in slabostih predloge in naznanja, da bo glasoval za specialno debato v nadi, da se bo dala predloga zboljšati v zadevi, ki je na korist komuni in predmestjem, katera tudi državni blagajni škode ne bo prinašala.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. marca.

Če tudi se budgetna debata v državnem zboru vedno odlašá, vender se vlada nadeja, da bode budget rešen do maja, kar je pa precej dvom-

požar z novega razunel, ostal je skoro brez brambe. — Pugačov se je potem, ko ga je od Kungura odbil major Popov, vzdignil proti Jekaterinburgu, pa ko je zvedel o vojskah tam nahajajočih se, obrnil se je proti Krasno-Ufinski.

Kama je bila odprta in Kazan v opasnosti. Brant je hitro poslal v mestece Oso majorja Skripicina z garnizonnim oddelkom in z oboroženimi kmeti, sam pa je pisal knezu Ščerbatovu, zahtevajoč nemudoma pomoči. Ščerbatov se je zanašal na Obernibesova in Duve, katera sta imela dolžnost pomagati majorju Skripicinu v slučajih opasnosti in ni dal nikakih novih povelj.

Dne 18. junija prikazal se je Pugačov pred Oso, Skripicin je šel proti njemu, pa, zgubivši tri tope takoj s početka bitke, se je srečno vrnil v trdnjavo. Pugačov je ukazal svojim pohiteti in iti na naskok. Puntarji so udrli v mesto, ga sežgali, od trdnjave pa so bili odbiti s topi.

Drugi dan je Pugačov s svojimi starejšinami jezdil po bregu Kame in ogledaval ugodna mesta za prehod. Na njegovo povelje so popravljali cesto in delali mostove čez močvirna mesta. Dne 20. je vnovič napadel trdnjavo in bil vnovič odbit. Takrat mu je Beloborodov svetoval obkoliti trd-

njavo z vozovi sena, slame in butar in zažgati na ta način lesene stene. Petnajst voz je bilo pripeklanih s konji ne daleč od trdnjave in potem naprej porinenih z ljudmi brez opasnosti, ker so jih vozovi zakrivali. Skripicin, že omahovajoč, zahteval je štiri in dvajset ur premisleka in se je udal drugi dan sprejemši Pugačova na kolenih, s svetimi podobami in „hlebom—soljo“. Samozvaneec ga je oblaskal in mu pustil sablo. Nesrečnež, misleč ob enem opravičiti se, je spisal s kapitanom Smirnovim in podporočnikom Minejevim skupaj pismo na kazanskega gubernatorja in nosil pri sebi pričakujoč ugodne prilike, da je tajno odpošlje. Minejev je ovadil to Pugačovu. Pismo je bilo zasačeno. Skripicin in Smirnov obešena, ovađuha je pa Pugačov naredil za polkovnika.

Dne 23. junija je šel Pugačov čez Kamo in se podal na tovarni na žganje Iževsko in Votkinsko. Vencelj, načelnik onih, je bil grozovito umorjen, tovarni oropani in vsi delavci poabrani v zločinsko tolpo. Minejev, kateri si je s svojim izdajalstvom pridobil zaupanje Pugačova, je svetoval temu, iti naravnost na Kazan. Razpoloženja gubernatorja so mu bila znana. Ponudil se je peljati Pugačova in je bil porok za uspeh. Pu-

lijo. Poljski klub se je izrekel, da se generalne debate ne udeležijo. Poljaki se nečejo izreči ne za jedno, ne za drugo stran, dokler ne vedo, kako bode z odpisom galiskega zemljiškoodveznega dolga. Zato se pa generalne budgetne debate ne udeležijo, da se bodo pozneje mogli približati levičarjem, ko bi bilo treba.

Češko namestništvo je odločilo, da ima Praški magistrat z župnijo Augsburskega veroizpovedanja občevariti nemški, ker je nemško občevarje mej državnimi uradi od nekdanj običajno. Župnijski uradi, kateri vodijo matrice, se pa imajo prištevati državnim uradom. Ta odločba kaže, kak duh vlada pri češkem namestništvu, odkar je namestnik grof Thun, katerega so se Staročehi tako veselili.

Vnanje države.

Jeseni sta se imela sniti avstrijski in nemški cesar. Ker so se pa v Berlinu izvršile tačas važne premembe, ki se dotikajo tudi odnošajev mej Nemčije in Avstrije, je cesar Viljem izrekel željo, da bi ta shod bil poprejš.

Mej Srbijo in Rumunijo vrše se pogajanja o sklepu železniške pogodbe. Sploh so odnošaji mej Srbijo in Rumunijo jako dobri, dočim se odnošaji mej Srbijo in Bolgarijo slabšajo. V Belemgradu si prizadevajo, da srbski trgovini odpro pota v Rumunijo in Rusijo.

„Figaro“ zagovarja novo skupino nazavisne desnice francoske zbornice, katero hudo napadajo nekateri monarhistični listi. Ta list pa pravi, da se je nova stranka postavila na pravo stališče in utegne deželi mnogo koristiti. Potem omenjeni list, katerega gotovo ne moremo dolžiti prevelike naklonjenosti republikanom, piše, da je baš dogodek z Orleanscem jasno pokazal, da je monarhično mišljenje v Franciji že skoro izumrlo, da se drži le še nekaterih oseb, ne pa načel. To se je videlo tudi pri volitvah, ko si monarhistični kandidatje neso upali svoje barve pokazati, dobro vedoč, da bi to jim več škodovalo nego koristilo.

Vest, da namerava nemški cesar sklicati konferenco, ki bi se posvetovala o razoroženju, se pač ne bode obistinila. V Berlinu dobro vedo, da bi taka konferenca ne mogla imeti uspeha, ker bi Francija in Rusija ne bili za razoroženje, dokler ni rešeno orijentsko in alžasko vprašanje. Tudi aktivne vojaške službe ne mislijo zakonito skrajšati, temveč le hočejo nekoliko več moštva po dveletnem službovanji spuščati na dopust. V Nemčiji že sedaj niso vsi vojaki služili tri leta, temveč le dve leti, sploh so vojaka spustili domov, kadar se je dovolj izvežbal. To pa ima svoje posebne uzroke. V Nemčiji državni zbor ne dovoljuje vojaških novincev kakor pri nas, temveč le število vojakov v aktivnej službi. Število novincev pa določuje vojaško oblastvo samo, sploh vzamejo k vojakom slednjega, kdor je količkaj sposoben. Ker je prezenčno stanje omejeno, izvežbajo temveč vojakov, čim hitreje jih pošiljajo na dopust. Zatorej skrajšanje vojaške službe v Nemčiji ne pomenja pomanjšanje vojaške sile, temveč povečanje. Zadnji čas se je sicer govorilo, da hočejo uvesti v Nemčiji tudi dovolitev novincev, toda tega ne verjamemo, ker bi se upirali generali. Sploh se je pa zadnje dni mnogo pisalo o reformah, katere hočejo uvesti v Nemčiji, — na katere pa najbrž nemški cesar nikoli mislil ni.

Konferenca za varstvo delavcev v Berlinu baje hitro deluje. Sklenila je jednoglasno že več stvari. Sklepi seveda nobene udeleženi državi ne vežejo, toda nadejajo se, da se bodo ozirale nanje vse industrijske države pri zakonodaji. Nemškemu državnemu zboru se bode kmalu po sklepu konference predložil zakon v varstvo delavcev. Nemčija boče torej prva lotiti se zakonodaje v varstvo delavcev in se nadeja, da jo bodo druge države posnemale.

gačov se ni dolgo premišljal in šel je na Kazan.

Ščerbatov se je ustrašil, ko je prejel vest o vzetju Ose. Poslal je Obernibesovu povelje, zasesti Šumski brod, majorja Metlina pa je odposlal k Šurmanskemu, Gollicinu je zaukazal, kakor hitro mogoče slediti v Ufo, da bi od tod deloval po svoji vednosti, sam pa se je odpravil z jednim eskadronom husarjev in četo grenadirjev v Bugulmo.

V Kazanu je bilo samo poldrug tisoč vojske, pa šest tisoč jih je bilo koj oboroženih. Brant in poveljnik Banner sta se pripravila za obrambo. Generalni major Potemkin, načelnik tajne komisije, postavljene za zadevo Pugačova, je sodeloval prijazno. Generalni major Larionov ni dočakal Pugačova. Šel je s svojimi ljudmi čez Volgo in odpravil se v Nižni-Novgorod.

Polkovnik Tolstoj, načelnik kazanskega konjiškega legijona šel je proti Pugačovu in dne 10. julija trčil je nanj dvanajst vrst od mesta. Začela se je bitka. Hrabri Tolstoj je bil ubit, njegov oddelek pa razkropljen. Drugi dan se je Pugačov prikazal na levem bregu Kazanke in se ušotoril pri Troickem mlinu. Zvečer je vpričo vseh kazanskih prebivalcev sam jezdil ogledat si mesto in se vrnil v tabor, odloživši naskok na prihodnje jutro.

(Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Karlovca 24. marca. [Izv. dop.] Malo sem zamudil, ker nisem imel dosedaj časa, ali vendar je bolje, če malo pozneje pride to v javnost, kakor da bi se popolnoma zamočalo. Dne 15. t. m. priredil je tudi Slovincem dobro znani Karlovski „Pokupski Sokol“ v narodni čitalnici javno telovadbo, pri kateri so sodelovala tri sokolska društva: Zagrebški, Ljubljanski in Karlovski „Sokol“. Dvorana bila je polna odličnega občinstva, katero je napeto pričakovalo začetek telovadbe. In ko so „Sokoli“ nastopili, pozdravilo jih je naidušeno. Ne bom na tanko popisoval vseh vaj, katere so „Sokoli“ skupno izvajali na bradljah in na drogu. Ali to moram povedati, da so se vsi izvrstno držali. Ali vse je prekosil in lovorjev venec odnesel po jednoglasnej sodbi občinstva Ljubljanski „Sokol“, kateri je na prošnjo „Pokupskega Sokola“ poslal k tej telovadbi brata Benčana in Vernika. Kaj takega se redko kedaj vidi. Najtežje vaje na bradljah, posebno pa kot atleta na drogu izvajala sta Benčan in Vernik tako lahko, tako elegantno in graciozno, da jima je občinstvo burno ploskalo in klicalo „živio“ in „slava“. Brata Benčan in Vernik osvetlila sta lice pri Hrvatih Ljubljanskemu „Sokolu“, kateri se pod izvrstnim in požrtovalnim vodstvom svojega staroste tako krepko vzdiguje vse više in više, in kateri naj bode ponos vsacega Slovencea.

Po telovadbi bil je „sokolski“ komers, pri katerem se je nazdravljalo in govorilo veliko od srca k srcu. Bil je to vesel, prelep trenutek, ki nam ostane nepozaben; daj Bog, da bi ne ostal tudi brez sadu!

Ko sta se drugi dan brata Benčan in Vernik po naših sprehajališčih sprehajala, pozdravljali so jih mnogi sprehajalci spoštljivo in nekako ponosno. — Mi pa čestitamo Ljubljanskemu „Sokolu“ na tacihi močeh, kakor je njegov starosta g. Hribar, njegov učitelj brat Benčan in njegov predtelovadeč brat Vernik. Uz te moče cvel bode in napredoval Ljubljanski „Sokol“, kakor napredujejo slavnoznani češki „Sokoli“. — Težko smo se ločili od naših bratov. V oku je lesketala solza, a na ustnicah bila je beseda „na zdar!“ in „na svidenje!“ — Mi pa Hrvati kličemo Ljubljanskemu „Sokolu“: Slava!

Drugi dan po tej telovadbi bil je pri nas drugi koncert slavnega Slavjanskega, pri katerem je bilo tudi precej rodoljubov z Dolenjskega. Iz Novega Mesta videli smo dra. Slanca in g. Rozino, katera sta gotovo od najdaljšega kraja prišla na ta izreden užitek, in mislimo, da jima ne bode nikoli žal. Tudi v pravoslavnej cerkvi pel je pri nas g. Slavjanski. In, oh, kako nebeško lepo! —

M. V. Dragotinski.

Domače stvari.

— (Občni zbor društva „Narodni Dom“) bode dne 29. marca 1890. l. ob 6. uri zvečer v pevski sobi narodne čitalnice Ljubljanske. Dnevni red: 1. Nagovor podpredsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo pregledovalnega odseka. 5. Volitev predsednika. 6. Volitev upravnega odbora. 7. Volitev pregledovalnega odseka. 8. Posameznosti.

— (Deželni predsednik) baron Winkler odpeljal se je včeraj z brzovlakom na Dunaj.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj bila je otroška predstava. Navzlic znižani ceni bilo je gledališče slabo obiskano, galerija pa uprav prazna. Igrli „Damoklejev meč“ in „Štempihar mlajši“ sta obče znani, da ne treba govoriti podrobneje o njih, le toliko bi opomnili, da za otroško predstavo nista posebno primerni, sicer pa, žal, otroških iger sploh nemamo. Igralo se je dobro, prav dobro in v drugi igri sta se gg. Borštnik in Danilo celo na trapezu z dobrim uspehom poskušala. Ker je letos konec sezone nepovoljen, treba bode drugo leto misliti, da se sezono zaključijo s premijerami. Morda bode potem boljše.

— (V Velicah Laščah) pri svojem sinu umrl je 23. t. m. po kratki bolezni bivši mnogoletni solistator pri notarju v Škofjiloki, gosp. Matija Kilar, v 70. letu svoje dobe.

— (Slovenski klub na Dunaji) ima svoj prihodnji večer v soboto 29. t. m. ob osmih zvečer v restavraciji „zur Kugel“ l. am Hof Mezzanin. Čital bode g. Fr. Svetič: „Shakespeare ali Bacon?“ S tem se rabijo najuljudneje vsi Dunajski Slovenci k obilni udeležbi tega večera.

— („Popotnik“) Časopis za učitelje in prijatelje šole. Glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev v Ljubljani“ ima v 6. številki nastopno vsebino: Cenjenemu učiteljstvu slovenskemu. (Jan Lego.) — Prirodopisni pouk v jednorazrednicah. (Pišeta prof. Henrik Schreiner in J. Koprivnik.) — O lepoznanstvu. Piše Ivan Klemenčič. — Šola in naši časniki. — Slovstvo. — Pisma iz Sibirije. — Društveni vestnik. — Dopisi in druge vesti. — Razno-ternosti.

— (Moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu) izdala je letno poročilo za 1889. Podružnica imela je 3 pokrovitelje, 40 ustanovnikov, 134 letnikov, vkupe 178 družbenikov. Dohodkov bilo je 1949 gld. 79 kr., mej temi 800 gld., katere je vodstvo iz Ljubljane poslalo. Mej troški nahajamo najemščino za šolske prostore in vrt, kurjavo, prezidavanje in popraviljanje, plača voditelju, učiteljici, vrtnarici in postrežnici in ostanek koncem leta (105 gld. 86 kr.) ukupe 1949 gld. 79 kr. Proračun za 1890, kaže nam 2882 gld. 32 kr. dohodkov, mej temi 1800 gld., katere bode vodstvo iz Ljubljane poslalo.

— (Vrhniška posojilnica.) Iz računskega sklepa Vrhniške posojilnice je razvidno, da je imela leta 1889. 318.163 gld. 48 kr. prometa in 2454 gld. 53 kr. čistega dobička. Izposojevalcev je bilo koncem leta 1889 656, uложiteljev hranilnih ulog pa 666. Rezervnemu zakladu se je pripisalo 1753 gld. 81 kr. in znaša sedaj po osemletnem obstanku 11.555 gld. 48 kr. — Za dobrodelne namene se je tudi precejšnja vsota odločila, iz nje se je razen za lokalne namene in šole v domačem okraji naklonil tudi dijaški kuhinji v Ljubljani izdatni znesek 50 gld., podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji 30 gld. in društvu sv. Cirila in Metoda 12 gld. 50 kr.

— (Železnica Radgona-Ljutomer) bode še letos gotova. Kakor se nam javlja, se že delajo priprave za stebre železnemu mostu, po katerem bode ta lokalna železnica vozila.

— (Razpisano) je začetkom šolskega leta 1890/91 mesto ravnatelja na državni podgimnaziji v Ljubljani s slovensko-nemškim učnim jezikom. Prošnje do konca julija t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 25. marca. Generalstvo iz Berlinu in okolice poslovilo se je danes od kneza Bismarcka. Kneževa obitelj pred četrtkom ne bode odpotovala.

Berolin 25. marca. Kakor se čuje, bode Bismarck jutri vsprejet v avdijenci, v kateri se bode od cesarja poslovil.

Berolin 25. marca. Grof Waldersee, načelnik generalnega štaba, odpotoval danes opoldne v Italijo.

Dunaj 26. marca. V zbornici poslancev odgovarjal Taaffe na interpelacijo Suttnerjevo in konstatoval, da je živinska kuga le na Češkem, Moravskem, Nižje Avstrijskem, v Šleziji in Galiciji, dočim so vse druge kronovine že dlje časa živinske kuge proste. Tudi v rečenih pet kronovinah vladajoča kuga ne vzbuja skrbi, ker se plučna kuga od začetka 1890. leta ne širi več in tudi večjih kužnih okolišev ni. Vlada ne vidi povoda, da bi storila izredne korake. Gledé sredstev, katere so predlagali interpellantje, da se živinska kuga ne zanese, izjavil Taaffe: Proti Rusiji in Rumunski je meja itak že zaprta, proti Švici in Italiji pa se meja zapreti ne more, zaradi s tema državama sklenjenih dogovorov gledé živinske kuge. Proti Nemčiji bi se meja le tedaj mogla zapreti, ko bi se hoteli popolnoma odreči izvažanju živine iz Avstrije, kar se pa ne strinja z intencijami državnega zastopa in vlade. Taaffe se je izrekel, da se uvede obligatorično pobijanje. Vlada bode najtopleje podpirala ustanovitev zaklada za živinsko kugo.

Razne vesti.

* (Mejnarodna rastava mejnarodnih vrednostnih znamenj) bode od 20. dne aprila do 4. maja v avstrijskem muzeji na Dunaji pod pokroviteljstvom trgovskega ministra. Oglasilo se je že mnogo razstavljalcev, tako da je pričakovati lepega uspeha. Razdeljevale se bodo na razstavi bronaste, zlate in srebrne svetinje in priznalne diplome.

* (Nov planet) zasledil je dr. J. Palisa na Dunajski zvezdarni. Ta planet je 289. astroid.

Palisa zasledil je že 70 planetov, dočim jih je Peters v Ameriki dosedaj 48 in Luther 24. Nov planet je majhna zvezda 13. velikosti.

(Nona.) 20letna dekla, Marija Saue, v Budimpešti je 18. t. m. nakrat pri delu omedlela in potem zaspala, da jo niso mogli zbuditi. Prenesli so jo v bolnico. Čez tri dni se je prebudila in je vprašala, kje je. Na nekatera vprašanja zdravnikov pa že ni odgovorila, ker je hitro vnovič zaspala. Zdravniki mislijo, da nona utegne trajati več dni, pa ni nevarna, če se skrbi za mir in umetno preživljenje bolnika. Omenjena dekla ne čuti, kakor se je pokazalo, niti drgnjenja, niti tepenja, niti zbadanja z iglo. Če jej roki vzdigneš po konci, jih več minut po konci drži.

(Pogorelo je) mestno gledališče v Bonnbergu na Poznanskem. Sezidano je bilo 1840. leta.

(Najmanjši dojenček), kar jih je bilo kedaj, je gotovo po poročilu ameriških listov Alice Foster Curtis v Mason City v zahodni Virginiji. Otrok tehtal je pri svojem rojstvu pred 2 mesecema samo pol funta in sedaj z obleko vred samo 2 funta. Otrok je pravilno raščen in čisto zdrav. Njegova glava ne presega velikosti kurjega jajca, prstan navaden objemlje celo roko in prsti vidijo se slični bučkam in noge so samo palec dolge.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 22. marca.

V Linci: 71, 27, 26, 30, 44.
V Trstu: 35, 14, 28, 53, 61.

Tujci:

24. marca.

Pri **Slonu**: Haan, Kulka, Stiene, Austerlitz z Dunaja. — Lenassi iz Logatca. — Murlander iz Budapešte. del Piero iz Trsta. — prof. dr. Horez Prosnopolsky iz Prage.

Pri **Maliči**: Schaffer, Abeles, Krajnik, Ornstein z Dunaja. — Dr. Pollak iz Budapešte. — Dornik iz Mekin. Labuch iz Zumperka. — Müller iz Oseka. — Weiss iz Siska. Kohout iz Plzna. — Galla iz Trsta.

Pri **južnem kolodvoru**: Jenko z Bleda. — Kail iz Pulja. — Musil z Dunaja. — Suhadobnik iz Kočevja. Schullm z Zidanega mosta. — Rainer iz Brežic.

Umrli so v Ljubljani:

22. marca: Jakob Janša, jetniški paznik, 39 let, Hrenove ulice št. 11, za jetiko. — Matevž Zornik, postrešček, 48 let, Dunajska cesta št. 10, za jetiko.

23. marca: Ana Kosec, delavčeva hči, 10 mesecev, Kurja vas št. 16, za božjastjo.

24. marca: Ludovik Tegel, delavec, 40 let, Karlovska cesta št. 6, za jetiko. — Rudolf Potokar, delavčev sin, 1 leto, Karlovska cesta št. 15, za božjastjo.

25. marca: Antonija Bardorfer, kleparjeva hči, 15 mesecev, Opekarska cesta št. 31, za božjastjo. — Marija Magister, livarjeva žena, 25 let, Krakovski nasip št. 20 za jetiko. — Henrik Carugatti, korigent, 14 let, Poljanski nasip št. 50, za jetiko.

V deželnej bolnici:

22. marca: Feliks Karl, črevljar, 64 let, za srčno vodenico.

23. marca: Anton Kapelnik, kajžar, 70 let, za oslabljenjem.

24. marca: Melhijor Benčina, kajžar, 40 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. marca	7. zjutraj	735.4 mm.	1.2° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	732.2 mm.	14.8° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	731.9 mm.	7.2° C	sl. zah.	jas.	
25. marca	7. zjutraj	729.6 mm.	8.8° C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	729.1 mm.	11.2° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	729.9 mm.	7.4° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura 7.7° in 9.1°, za 2.9° in 4.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 26. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 86.60	—	gld. 86.90
Srebrna renta	86.80	—	87.10
Zlata renta	109.70	—	109.95
5% marena renta	101.90	—	102.25
Akcije narodne banke	931.—	—	934.—
Kreditne akcije	307.25	—	308.25
London	119.70	—	119.35
Srebro	—	—	—
Napol	9.46 1/2	—	9.45
C. kr. cekini	5.62	—	5.63
Nemške marke	58.67 1/2	—	58.60
4% državne srečke iz 1. 1854	250 gld.	132 gld.	50 kr.
Državne srečke iz 1. 1864	100	176	50
Ogerska zlata renta 4%	100	100	75
Ogerska papirna renta 5%	98	98	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	117	50
Kreditne srečke	100 gld.	185	75
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	150	40
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—	—

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 23. marca 1890.

	Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	393,042.000 gld. (+ 681.000 gld.)
Zaklad v gotovini	241,323.000 „ (— 190.000 „)
Portfelj	136,838.000 „ (+ 1,310.000 „)
Lombard	21,754.000 „ (— 1,137.000 „)
Davka prosta ban-	
kovčna rezerva	55,120.000 „ (— 1,700.000 „)

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo žalostno vest o smrti svoje preljubljene, nepozabljive soproge in sestre, gospe

Marije Magister roj. Novak

livarjeve soproge

katero je vsemogočni Bog poklical včeraj ob 11 1/4. uri dopoludne, prevideno s sv. zakramenti za umirajočo, v 26. letu njene starosti, v boljše življenje.

Pogreb bo v četrtek dne 27. marca t. l. ob 5. uri popoldne iz hiše št. 20 Krakovski nasip na pokopališče pri sv. Krištofu.

Nepozabljiva umrla priporoča se v blag spomin.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah.

V Ljubljani, dne 26. marca 1890.

Ignacij Magister

soprog.

Ana, Josipina in Ivana Novak

(256)

sestre.

Zahvala.

Za mnoge dokaze sočutja ob boleznih, za krasne vence, lepo petje ob grobu, gospodu Mandič-u posebej za ganljivi nagrobni govor in za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu mojega preljubljenega soproga, gospoda

Franja Bachmann-a

izrekam vsem svojo prisrčno zahvalo.

Ilirska Bistrica, dne 22. marca 1890.

(253)

Pavlina Bachmann.

Izurjeno prodajalko

za mešano trgovino vsprejme takoj

Oto Homan

(254—1)

v Radovljici na Gorenjskem.

Starejša

pa vendar še trdna in zanesljiva zakonska dvojica brez otrok, katere mož zna čitati in pisati in oba popolnoma razumeta gospodarstvo in kmetstvo in se moreta spričati z dobrimi spričali, vsprejme se pri majhnem posestvu blizu Ljubljane s skromnimi pogoji.

Vpraša naj se pri F. Kolmanu na Marije Terezije cesti 10, v pritličji na levi. (225—3)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zobozdravnik AVGUST SCHWEIGER

ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoludne in od 2. do 5. ure popoldne.

Stanuje (908—43)

v hotelu „Pri Maliči“, II. nadstropje, št. 23.

Nova neprekosljiva Pariška plomba, priznana od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter nadomesti v svojej trajnosti zlato plombo.

Umetne zobe in cela zobovja ustavlja po najnovejših ameriških metodah, ne da bi se odstranile korenine. Za vsak komad jamči.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Srbske narodne pesmi

o boju na Kosovem.

Iz zapuščine

Ivana Mohorčiča.

V Ljubljani.

Založil Dragotin Hribar. — Tiskala „Narodna Tiskarna“ 1889.

Knjižica bo gotovo vsakomu, ki se zanima za soprobo Srbe in njih pesem, dobro došla. Dobiti je v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani za ceno 30 kr., po pošti 32 kr.

Cena gl. 3.75. S koledrom gl. 4.75

Američanska urazbudilom

na sidro

s po noči svetečo cifernico. Visokost 18 cm, s poniklenim kovinskim okrovom.

MAYER-jeva

tovarniška zaloga ur. Dunaj, I., Bauernmarkt 12.

Če se vzamejo tri ure, pošljejo se franko na vsako pošto postajo. (187—7)

P. n.

Ker se v kratkem začne uvajati nov mestni vodovod v hiše, usojam si p. n. hišnim posestnikom v Ljubljani uljudno naznanjati, da sem koncesijo za to dobil in osnoval

vodovodni instalacijski zavod

za kar sem naročil kot vodjo spretnega Dunajskega strokovnjaka.

Zagotavljam svojim p. n. naročnikom najsolidnejše delo, opazam, da na vse te zadeve tikajoča se vprašanja odgovarjam in na zahtevanje predložim proračun troškov.

Priporočujoč se za mnogobrojna naročila, znamujem se

z velespoštovanjem

ALBIN C. AHČIN

vodovodni instalacijski zavod, trgovina z železnim blagom in stavbinsko ključničarstvo (252—1)

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 8.